

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2512/2016
08.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данило Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ, предузетника, оснивача трговинске радње „ВВ“ ..., коју заступа Милан Терзић, адвокат из ..., ради поништаја споразума о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 885/16 од 21.04.2016. године, у седници одржаној 08.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 885/16 од 21.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 1067/15 од 10.12.2015. године усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је споразум о престанку радног односа тужиље од 15.08.2013. године ништав и да не производи правно дејство, те је обавезана тужена да тужиљу врати на радно место ... - послови ..., као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 159.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 885/16 од 21.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у делу става I изреке којим је поништен као незаконит споразум о престанку радног односа тужиље и обавезана тужена да тужиљу врати на рад и у ставу II изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става I изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена обавезе да тужиљу врати на радно место ... - послови

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ...) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била у радном односу код тужене на неодређено време по уговору о раду од 20.11.2012. године, на пословима ..., све до 15.08.2013. године када јој је престао радни однос на основу оспореног споразума о престанку радног односа. У споразуму је наведено да тужиљи престаје радни однос са 15.08.2013. године, те да је тужена преузела обавезу исплате неисплаћених зарада накнаде зараде и других примања које је запослена остварила до дана престанка радног односа у складу са општим актом и уговором о раду. Пре престанка радног односа, тужиља се није ни усмено ни писмено обраћала туженој за споразумни престанак радног односа, нити је споразум потписала на дан када јој је уручен, а тужена тужиљи није у писменој форми предочила правне последице престанка радног односа на основу споразума. Утврђено је и да су датум престанка радног односа и датум сачињавања споразума унети накнадно, након потписивања од стране тужиље.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су утврдили да је споразум о престанку радног односа ништав и обавезали тужену да тужиљу врати на рад.

Одредбом члана 177. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ...) прописано је да радни однос може да престане на основу писаног споразума послодавца и запосленог. Овакав споразум је продукт подударне воље послодавца и запосленог, која мора да буде изражена слободно, јасно, недвосмислено и без мана. Битан елемент споразума је датум закључења, пошто се према њему оцењује способност уговарања, као и датум престанка радног односа, с обзиром да се послодавац и запослени том приликом споразумевају о свим битним елементима за радно правни статус запосленог.

У конкретном случају, тужиља пре потписивања споразума није јасно и недвосмислено исказала вољу за престанак радног односа, а датуми закључења и престанка радног односа унети су накнадно у споразум од стране књиговође тужене. Из наведеног несумњиво произилази да између тужиље и тужене није постигнута сагласност воља о споразумном раскиду радног односа, будући да споразум од стране тужиље није потписан тог дана, већ раније - бланко приликом заснивања радног односа, па је правилан закључак нижестепених судова да је оспорени споразум о престанку радног односа ништав.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић